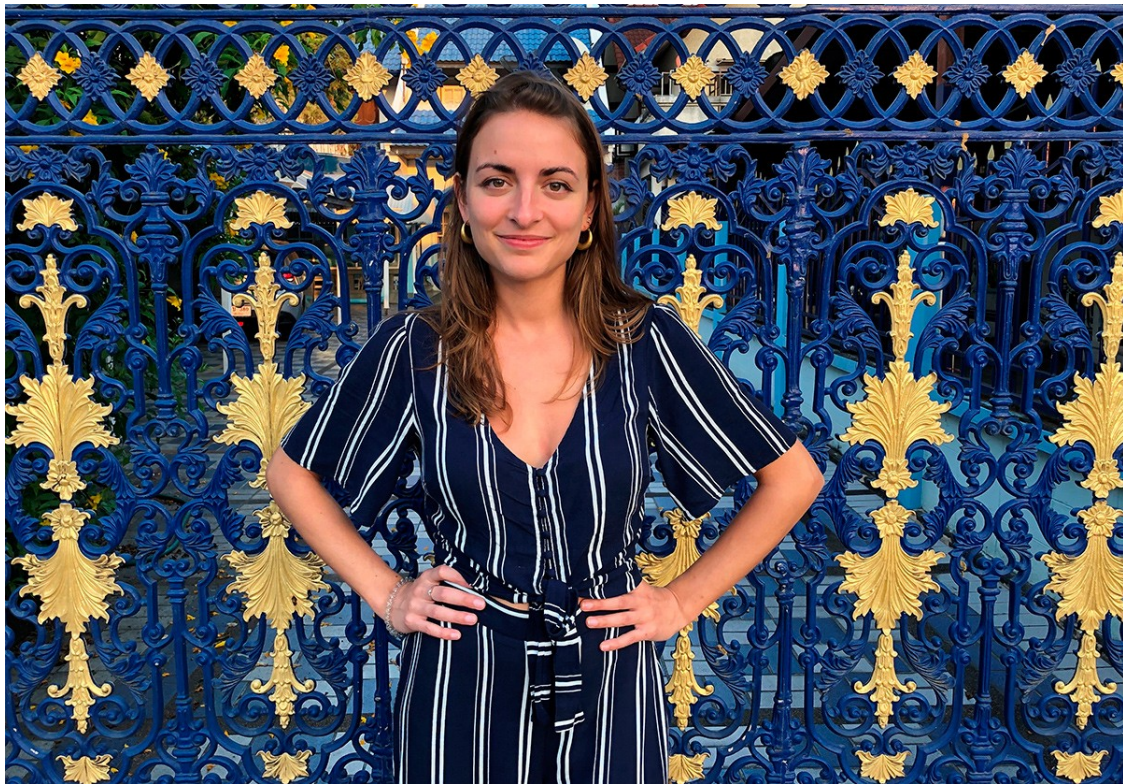

Una novel·la ambientada al Ripollès guanya el premi Anagrama de novel·la

"Canto jo i la muntanya balla", l'obra d'Irene Solà, dona la paraula a éssers humans, dones d'aigua, fantasmes, bolets, gossos i cabirols que habiten entre Camprodon i Prats de Molló

Irene Solà | ACN

El llibre *Canto jo i la muntanya balla* d'Irene Solà (Malla, 1990) ha guanyat el quart Premi llibres d'Anagrama de novel·la. Un llibre en el qual prenen la paraula éssers humans, dones d'aigua, fantasmes, bolets, gossos i cabirols que habiten entre Camprodon i Prats de Molló.

El jurat ha destacat "l'energia desbordant i encomanadissa de la novel·la, la bellesa d'una prosa vitalista i plena de textures i un joc amb els punts de vista que llisca amb tota naturalitat". El premi està dotat amb 6.000 euros i s'hi ha presentat 30 originals.

Solà ha publicat la novel·la *Els dics* (L'Altra Editorial), premi Documenta 2017; el recull de poemes *Bèstia* (Galera edicions), premi Amadeu Oller 2012, i la seva traducció a l'anglès, *Beast* (Shearman Books, 2017). La novel·la es publicarà al mes de maig en català i castellà.

Solà ha fet les declaracions per telèfon als mitjans perquè es troba de viatge a Vietnam i ha dit que la novel·la narra la història i esdeveniments que passen en un tros de món i de muntanya, a partir

de la mirada, la perspectiva i la veu de tots aquells que habiten en aquell tros de món o que s'hi relacionen.

A la història, hi ha dos esdeveniments que detonen el que és la trama de llibre. Primer, en Domènec, un pagès poeta, que va morir abatut per un llamp i 20 anys després, el seu fill, l'Hilari, mor en un accident de caça a la muntanya.

Ha recalcat la gran importància de la mirada, de la perspectiva i del donar veu, ja que el llibre s'escriu des de les mirades dels homes i dones que habiten la muntanya, però també des de la perspectiva dels animals, dels bolets, d'una tempesta, de fantasmes que s'han quedat en aquest lloc i fins i tot de personatges mitològics o fantàstics que suposadament habiten les muntanyes, així com una tempesta o la mateixa muntanya.

Solà ha reconegut que ha acabat escrivint una novel·la on hi ha una certa energia que empeny els personatges cap endavant amb un optimisme relacionat amb la brutalitat de la muntanya i la naturalesa. "Escriu una novel·la en la qual passen també fets traumàtics i durs, però com passa a la muntanya els personatges troben un lloc per redimir-se i retrobar-se", ha afegit.

Per altra banda, ha assegurat que li agrada molt la realitat, però també la fantasia i creu que la literatura permet passejar pels dos mons per "esborrar la línia que els separa", "ser molt juganer entre el que és realitat i ficció, i ser molt lliure també en el moment de construir mons". "Partint de la realitat, m'agrada anar molt lluny".

Jurat

El jurat està format per Mita Casacuberta, Guillem Gisbert, Imma Monsó, Sergi Pàmies, Isabel Obiols i Silvia Sesé. Casacuberta ha explicat que és "una gran novel·la" i ha recalcat que en va quedar enganxada a la primera frase. "Em va xuclar cap a un món estrictament literari, és una frase que prové d'uns personatges que són uns núvols que parlen en femení i porten la panxa plena i aquests núvols que joguinegen acaben descarregant en un bosc". Una descàrrega que va a parar a una de les veus d'aquest espai "únic" on passarà l'acció de la novel·la.

Irene Solà, en una foto d'arxiu. Foto: Adrià Costa